

סגולה מיוחדת זאת, לפרנסה בשפע, כדאי לומר גם בכל יום ולבקש לאחר אמירת פרשת המן. עניין זה מוזכר כבר ב'ארבעה טורים' (אורח חיים סי' שא – טוב לומר פרשת המן), ומרן הבית יוסף ביאר "כדי שיאמין שכל מזונותיו באין לו בהשגחה", וב'פרישה': "בירושלמי דברכות איתא, כל האומר פרשת המן בכל יום, מובטח לו שלא יתמעטו מזונותיו"



פרשת המן

סגולת אמירת פרשת המן ידועה ומפורסמת שמועילה לפרנסה בשפע, ומובא בשם הרה"ק רבי מנחם מנדל מרימינוב זצוק"ל זיע"א, כי סגולה מיוחדת לומר את פרשת המן (שניים מקרא ואחד תרגום) ביום שלישי בשבוע שקוראים בו את פרשת בשלח, שחל השבוע.

קודם קריאת פרשת המן, יש אומרים תפילה זו:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתזמין פרנסה לכל עמך בית ישראל ופרנסתי ופרנסת אנשי ביתי בכללם. בנחת ולא בצער בכבוד ולא בבזוי בהתרה ולא באסור כדי שנוכל לעבוד עבודתך וללמוד תורתך כמו שזנת לאבותינו מן במדבר בארץ ציה וערבה.

נוסח פרשת המן – שניים מקרא ואחד תרגום:

וידבר יי אל משה לאמר.
וידבר יי אל משה לאמר.
ומליל יי עם משה למימר.

שמעתי את תלואת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יי אלהיכם.

שמעתי את תלואת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יי אלהיכם.

שמיע קדמי ית תרעמת בני ישראל מליל עמהון למימר בין שמיא תיכלון בסרא ובצפרא תשבעון לחמא ותדעון ארי אגא יי אלהכון.

ויהי כערב ותעל השלל ותכס את המחנה ובבקר יהיה שכבת השלל כשיב למחנה. ויהי כערב ותעל השלל ותכס את המחנה ובבקר יהיה שכבת השלל כשיב למחנה. והוה ברמשא וסליקת סליו וחספת ית משריאת ובצפרא הוה נחתת טלא סחור סחור למשריתא.

ותעל שכבת השלל והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על הארץ.
ותעל שכבת השלל והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על הארץ.
וסליקת נחתת טלא והא על אפי מדברא דעדק מקלף דעדק כגיר כגלידא על ארעא.

ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יי לכם לאכלה.

ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יי לכם לאכלה.

והוה בני ישראל ואמרו גבר לאחיהי מנא הוא ארי לא ידעו מה הוא ואמר משה להון הוא לחמא דיהב יי לכון למיכל.

זה הדבר אשר צוה יי לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו.

זה הדבר אשר צוה יי לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו.

דין פתגמא די פקיד יי לקוטו מניה גבר לפום מיכליה עמרא לגלגלתא מנין נפשתיכון גבר לדי במשקניה תסבון.

ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והמעטי.
ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והמעטי.
ועבדו כין בני ישראל ולקטו דאסגי ודאעור.

וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והמעטי לא החסיר איש לפי אכלו לקטו.



ויאמר יי אל משה הני מטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם וילקטו דבר יום ביומו ליומו למען אנסו הילך בתורתי אם לא.

ויאמר יי אל משה הני מטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם וילקטו דבר יום ביומו למען אנסו הילך בתורתי אם לא.

ואמר יי למשה הא אגא מחית לכון לחמא מן שמיא ויפקון עמא וילקטון פתגם יום ביומיה בדיל דאנסון היהכון באוריתי אם לא.

והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום.

והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום. ויהי ביומא שתימאה ויתקנון ית דיתון ויהי על חד תרין על דילקטון יום יום.

ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יי הוציא אתכם מארץ מצרים.

ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יי הוציא אתכם מארץ מצרים. ואמר משה ואהרן לכל בני ישראל ברמשא ותדעון ארי יי אפיק יתכון מארעא דמצרים.

ובקר וראיתם את כבוד יי בשמעו את תלתיכם על יי ונחנו מה כי תלינו עלינו. ובקר וראיתם את כבוד יי בשמעו את תלתיכם על יי ונחנו מה כי תלינו עלינו. ובצפרא ותחזון ית יקרא דיי כד שמיע [קדמוהי] ית תרעמותכון על מימרא דיי ונחנא מה ארי אתרעמתון עלנא.

ויאמר משה באת יי לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יי את תלתיכם אשר אתם מליים עלי ונחנו מה לא עלינו תלתיכם כי על יי.

ויאמר משה באת יי לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יי את תלתיכם אשר אתם מליים עלי ונחנו מה לא עלינו תלתיכם כי על יי.

ואמר משה בדיתון יי לכון ברמשא בסרא למיכל ולחמא בצפרא למסבע בדשמיען קדם יי ית תרעמותכון די אתון מתרעמין עלוהי ונחנא מא לא עלנא תרעמותכון אלהן על מימרא דיי.

ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יי, כי שמע את תלתיכם.

ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יי, כי שמע את תלתיכם.

ואמר משה לאהרן אמר לכל כנשתא דבני ישראל קרבו קדם יי ארי שמיען קדמוהי ית תרעמותכון.

ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יי נראה בעיני.

ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יי נראה בעיני.

והוה כד מליל אהרן עם כל כנשתא דבני ישראל ואתפניו למדברא והא יקרא דיי אתגלי בעננא.

וַיִּמְדוּ בְעֵמֶר וְלֹא הֶעֱדִיף הַמְרָבָה וְהַמִּמְעִיט לֹא הִסְסִיר אִישׁ לְפִי אֶכְלוּ לֶקֶטוֹ.
וכלו בעמרא ולא אותר דאסגי ודאזער לא חסיר גבר לפום מיכליה לקטו.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בִּקְרָה.
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בִּקְרָה.
ואמר משה להון אנש לא ישאר מניה עד צפרא.

וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה וַיֹּתְרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בִּקְרָה וַיִּרְם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצַף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה.

וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה וַיֹּתְרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בִּקְרָה וַיִּרְם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצַף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה.

ולא קבילו מן משה ואשארו גבריאי מניה עד צפרא ורחש ריחשא וסרי ורגז עליהון משה.

וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר אִישׁ כְּפִי אֶכְלוּ וְחֵם הַשֶּׁמֶשׁ וַנִּמְסֹ.
וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר אִישׁ כְּפִי אֶכְלוּ וְחֵם הַשֶּׁמֶשׁ וַנִּמְסֹ.

ולקטו יתיה בצפר בצפר גבר לפום מיכליה ומה דמשתאר מניה על אפי חקלא כד חמא עלוהי שמשא פשור.

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי לִקְטוּ לְחֵם מִשְׁנֵה שְׁנֵי הָעֵמֶר לְאָחָד וַיִּבְאוּ כָל נְשִׂאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ לְמֹשֶׁה.

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי לִקְטוּ לְחֵם מִשְׁנֵה שְׁנֵי הָעֵמֶר לְאָחָד וַיִּבְאוּ כָל נְשִׂאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ לְמֹשֶׁה.

והוה ביומא שתיאתא לקטו לחמא על חד תרין תרין עמרין אחד ואתו כל רברבי כנשתא וחיאו למשה.

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דָּבַר יְיָ שְׁבַתוֹן שַׁבַּת קֹדֶשׁ לַיְיָ מִחֹר אֵת אֲשֶׁר תֹּאפוּ אִפּוּ וְאֵת אֲשֶׁר תִּבְשְׁלוּ בַשֵּׁל וְאֵת כָּל הָעֹדֶף הַיְיָחוּ לְכֶם לְמִשְׁמַרְתָּ עַד הַבֶּקֶר.

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דָּבַר יְיָ שְׁבַתוֹן שַׁבַּת קֹדֶשׁ לַיְיָ מִחֹר אֵת אֲשֶׁר תֹּאפוּ אִפּוּ וְאֵת אֲשֶׁר תִּבְשְׁלוּ בַשֵּׁל וְאֵת כָּל הָעֹדֶף הַיְיָחוּ לְכֶם לְמִשְׁמַרְתָּ עַד הַבֶּקֶר.

ואמר להון הוא די מליל יי שבתא שבת קודשא קדם יי מחר ית די אתון עתידין למפא אפו וית די אתון עתידין לבשלא בשילו וית כל דותרא אצנעו לכון למטרט עד צפרא.

וַיַּיְחֹהוּ אֹתוֹ עַד הַבֶּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרַמְה לֹא הִיָּתָה בּוֹ.
וַיַּיְחֹהוּ אֹתוֹ עַד הַבֶּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרַמְה לֹא הִיָּתָה בּוֹ.
ואצנעו יתיה עד צפרא כמא דפקיד משה ולא סרי וריחשא לא הוה ביה.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבַּת הַיּוֹם לַיְיָ הַיּוֹם לֹא תִמְצְאֶהוּ בַשָּׂדֶה.
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבַּת הַיּוֹם לַיְיָ הַיּוֹם לֹא תִמְצְאֶהוּ בַשָּׂדֶה.

ואמר משה אכלוהי יומא דין ארי שבתא יומא דין קדם יי יומא דין לא תשכחניה בחקלא.

שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטוּהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה בּוֹ.
שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטוּהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה בּוֹ.
שתא יומין תלקטניה וביומא שביעאה שבתא לא יהי ביה.

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִצְאוּ מִן הָעֵם לֶקֶט וְלֹא מִצְאוּ.
וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִצְאוּ מִן הָעֵם לֶקֶט וְלֹא מִצְאוּ.
והוה ביומא שביעאה נפקו מן עמא למלקט ולא אשכחו.

לאחר קריאת פרשת המן יש אומרים נוסח זה:

אתה הוא יי לבדר. אתה עשית את השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם ואתה הוא שעשית נסים ונפלאות גדולות תמיד עם אבותינו גם במדבר המטרת להם לחם מן השמים ומצור החלמיש הוצאת להם מים וגם נתת להם כל צרכיהם שמלותם לא בלתה מעליהם כן ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים תזוננו ותפרנסנו ותכלכלנו ותספיק לנו כל צרכנו וצרכי עמך בית ישראל המרוצים במלוי גרוח בלי טרח ועמל גדול מתחת ירך הנקיה ולא מתחת ידי בשר ודם.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שִׁתְּכִין לִי וְלֵאנְשֵׁי בֵיתִי כָל מַחְסוֹרֵנוּ וְתִזְמִין לָנוּ כָּל צָרְכֵנוּ לְכָל יוֹם וְיוֹם מַחְיֵינוּ דִּי מַחְסוֹרֵנוּ וְלְכָל שַׁעֲה וְשַׁעֲה מִשְׁעוֹתֵינוּ דִּי סְפוּקֵנוּ וְלְכָל עַצֵּם מַעֲצָמֵינוּ דִּי מַחְיֵנוּ וְיִמְדוּנוּ וְיִסְדְּנוּ וְיִקְוְצְרוּ חֲסִידֵינוּ וְיִמְעָעִיר גְּמוּלוֹתֵינוּ וְיִהְיוּ מְזוֹנוֹתֵינוּ וְיִמְזוֹנוּ אֲנָשֵׁי בֵיתִי וְזָרְעִי וְזָרְעֵי מִסּוּרֵים בְּיַדְךָ וְלֹא בְּיַד בָּשָׂר וְדָם.

רְאוּ כִּי יְיָ נָתַן לְכֶם הַשְּׁבַת עַל כֵּן הוּא נָתַן לְכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לְחֵם יוֹמִים שְׁבוּ אִישׁ תַּחְתָּיו

אַל יֵצֵא אִישׁ מִמֶּקְמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי.

רְאוּ כִּי יְיָ נָתַן לְכֶם הַשְּׁבַת עַל כֵּן הוּא נָתַן לְכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לְחֵם יוֹמִים שְׁבוּ אִישׁ תַּחְתָּיו

אַל יֵצֵא אִישׁ מִמֶּקְמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי.

חזו ארי יי יהב לכון שבתא על כן הוא יהב לכון ביומא שתיאתא לחם תרין יומין תיבו אגש תחותוהי לא יפוק אגש מאתריה ביומא שביעאה.

וַיִּשְׁבַּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי.
וַיִּשְׁבַּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי.
ונחו עמא ביומא שביעאה.

וַיִּקְרָאוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֵת שְׁמוֹ מִן הוּא כְּזָרַע גֹּד לָבָן וְטַעְמוֹ כְּצִפְיַחַת בְּדָבָשׁ.
וַיִּקְרָאוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֵת שְׁמוֹ מִן הוּא כְּזָרַע גֹּד לָבָן וְטַעְמוֹ כְּצִפְיַחַת בְּדָבָשׁ.

וקרו בית ישראל ית שמיה מן והוא כבר זרע גדא חור וטעמיה כאסקריטון בדבש.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ מֵלֵא הָעֵמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמַרְתָּ לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן יֵרְאוּ אֵת הַלְחָם אֲשֶׁר הֶאֱכַלְתֶּם אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאֵי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ מֵלֵא הָעֵמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמַרְתָּ לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן יֵרְאוּ אֵת הַלְחָם אֲשֶׁר הֶאֱכַלְתֶּם אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאֵי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם.

ואמר משה די פתנגמא די פקיד יי מלי עמרא מניה למטרא לדריכונו בדיל דיקחזון ית לחמא די אוכלית יתכון במדברא באפקותי יתכון מארעא דמצרים.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהֱרֹן קַח צֹנֹצֹת אַחַת וְתֵן שָׁמָה מֵלֵא הָעֵמֶר מִן וְהִנֵּה אֹתוֹ לִפְנֵי יְיָ

לְמִשְׁמַרְתָּ לְדֹרֹתֵיכֶם.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהֱרֹן קַח צֹנֹצֹת אַחַת וְתֵן שָׁמָה מֵלֵא הָעֵמֶר מִן וְהִנֵּה אֹתוֹ לִפְנֵי יְיָ

לְמִשְׁמַרְתָּ לְדֹרֹתֵיכֶם.

ואמר משה לאהרן סב צלוחית חדא והב תמן מלי עמרא מן ואצנעו יתיה קדם יי למטרא לדריכונו.

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶל מֹשֶׁה וַיַּיְחִיְהוּ אֶהֱרֹן לִפְנֵי הָעֵדָה לְמִשְׁמַרְתָּ.
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶל מֹשֶׁה וַיַּיְחִיְהוּ אֶהֱרֹן לִפְנֵי הָעֵדָה לְמִשְׁמַרְתָּ.
כמא די פקיד יי למשה ואצנעיה אהרן קדם סהדותא למטרא.

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶכְלוּ אֵת הַמֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד בְּאֵם אֶל אֶרֶץ נוֹשְׁבַת אֵת הַמֶּן אֶכְלוּ עַד

בְּאֵם אֶל קְצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן.

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶכְלוּ אֵת הַמֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד בְּאֵם אֶל אֶרֶץ נוֹשְׁבַת אֵת הַמֶּן אֶכְלוּ עַד

בְּאֵם אֶל קְצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן.

ובני ישראל אכלו ית מנא ארבעין שנין עד דמיתיהון לארעא יתבתא ית מנא אכלו עד דאתו לספי ארעא דכנען.

וְהָעֵמֶר עֲשִׂרִית הָאִיפָה הוּא.
וְהָעֵמֶר עֲשִׂרִית הָאִיפָה הוּא.

ועמרא חד מן עסרא בתלת סאין הוא.

הצטרפו עוד היום לזיכוי הרבים הגדול בעולם!

לקבלת עדכונים ב- Whatsapp: שיעורים, סרטונים, הרצאות ועוד שלחו הודעה למס' 050-6500666

ליצירת קשר עם שופר התקשרו 03-677779 (א-ה בין השעות 08:30-18:00) או בוואטסאפ 055-932-6868

כפשו אותנו ב- WWW.SHOFAR.TV

